

1. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר
ע"ר 580163517
2. במקום – מתכננים למען זכויות תכנון – ע"ר 580342087
3. בצלם – מרכז המידע הישראלי לזכויות האדם בשטחים
ע"ר 580146256
4. הוועד הציבורי נגד עינויים בישראל
ע"ר 580168854
5. יש דין – ארגון מתנדבים לזכויות אדם – ע"ר 580442622
6. עדאלה - המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
ע"ר 580312247
7. רופאים לזכויות אדם – ע"ר 580142214
8. שומרי משפט – רבנים למען זכויות האדם – ע"ר 580151967

המבקשים

כולם באמצעות עו"ד מיכאל ספרד ו/או שלומי זכריה ו/או אמילי שפר ו/או אנו דעואל-לוסקי ו/או נועה עמרמי ו/או רוני פלי, כולם מרח' יהודה הלוי 45, תל-אביב 65157; טל: 03-6206947/8/9, פקס: 03-6206950

-- נ ג ד --

1. שר הביטחון

המשיבים

2. מפקד כוחות הצבא בגדה המערבית

באמצעות ב"כ עו"ד מפרקליטות המדינה
משרד המשפטים, רח' סלאח א-דין, ירושלים

בקשה להגשת אסמכתא מטעם המבקשים

בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר למבקשים להגיש אסמכתא שהגיעה לידיהם רק בימים האחרונים, ושלמיטב ידיעתם לא התפרסמה מעולם, ואשר משליכה על הערכת הסוגייה נשוא הבקשה כמצדיקה דיון נוסף בהרכב מורחב של שופטי בית המשפט הנכבד.

המדובר בחוות דעתו של היועץ המשפטי של משרד החוץ (כתוארו דאז), פרופ' תיאודור מירון, אשר הונחה על שולחנו של דר' י. הרצוג, מנכ"ל משרד ראש הממשלה, ביום 13.3.1968, ועניינה, בין היתר חוקיות השימוש בתקנה 119 לתקנות ההגנה לשם הריסת בתי חשודים בפעילות חבלנית עויינת.

להלן נימוקי הבקשה:

1. בקשה זו לדיון נוסף נוגעת לאחת הפרקטיקות הותיקות והשנויות ביותר במחלוקת של כוחות הביטחון בגדה המערבית – הריסת בתי חשודים בטרור בהתאם לסמכות הקבועה בתקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945.

2. בבקשה נטען כי מדובר, כדרישת החוק, בסוגייה קשה, חשובה ושנויה במחלוקת.

3. בימים האחרונים הגיעה לידי המבקשים עותק של מסמך שדבר קיומו לא פורסם למיטב ידיעתם קודם. המדובר בחוות דעתו של יועמ"ש משרד החוץ משנת 1968 בסוגיה נשוא הבקשה דנן. מקורה של האסמכתא בתיק של ארכיון המדינה שמשפרו א-7454/8.

4. כאמור בפתח הבקשה כאן, נושא חוות הדעת הוא שאלת חוקיות השימוש בתקנה 119 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945, על דרך של החרמה והריסה של בתי חשודים, נאשמים ומורשעים במעורבות בפעילות עוינת נגד מדינת ישראל ו/או אזרחיה, ובעיקר היחס בין הסמכות שקבועה בתקנה והאיסור הקבוע במשפט ההומניטארי הבינלאומי, במשפט זכויות האדם ובמשפט הישראלי על ענישה קולקטיבית ועל הריסת רכוש של אזרחים מוגנים - **הוא הנושא העומד במרכז הבקשה לדיון נוסף.**

5. מסקנתה של חוות-הדעת היא כי הריסת בתים כאמור אינה חוקית מכל הטעמים שגם פורטו בעתירה נשוא הבקשה לדיון נוסף.

6. למיותר לציין כי כותב חוות הדעת הוא כיום אחד מגדולי המשפטנים הבינלאומיים, משמש מזה שנים כנשיא בית המשפט הפלילי לפשעים שבוצעו ביגוסלביה לשעבר והיה בעבר במגוון תפקידים בינלאומיים הנוגעים למשפט ההומניטארי ודיני המלחמה.

7. **חוות הדעת שהגשתה מתבקשת מהווה אינדיקציה מובהקת כי כבר בשחר ימי השימוש בתקנה 119 בשטחים שנכבשו ע"י ישראל בשנת 1967, היו משפטנים בכירים ביותר בשירות המדינה שסברו כי המדובר בפרקטיקה בלתי חוקית. הדבר תומך בעמדת המבקשים כי המדובר בשאלה קשה המצדיקה דיון נוסף בהרכב מורחב.**

8. כפי שחוזרים וטוענים המבקשים וכפי שמעידה האסמכתא שהגשתה מתבקשת, סוגיה בוערת זו שבחלוף כ-48 שנים נותרה רלוונטית ונוגעת לחייהם וקניינם של התושבים המוגנים באזור, עדיין נותרה ללא הכרעה מנומקת המתייחסת לדין הבינלאומי החל באזור והתפתחויותיו ומצדיקה דיון מעמיק בהרכב מורחב.

9. תגובת ב"כ המשיבים, עו"ד ענר הלמן מצורפת בזאת בנפרד.

10. המבקשים יצינו כי בניגוד לאמור בתגובת ב"כ המשיבים, חוות הדעת שהגשתה מתבקשת אינה מתבססת רק על הנחה כי הריסת הבתים היא בגדר ענישה, אלא קובעת את אי החוקיות גם על בסיס האיסור לפגוע ברכוש של אזרחים מוגנים.

11. לפיכך בית המשפט הנכבד מתבקש להתיר למבקשת להגיש את חוות הדעת של פרופ' תיאודור מירון ממרץ 1968, אמנת ג'נבה: פיצוץ בתים וגירושים.

12. למען הזהירות המסמך איננו מצורף, ויוגש ככל שבית המשפט הנכבד יקבל את הבקשה.

נחתם בתאריך: 11.5.2015

רוני פלי, עו"ד

נועה עמרמי, עו"ד

מיכאל ספרד, עו"ד

ב"כ העותרים